

γενιά

γενιά, η, ουσ. [<αρχ. γενεά], η γενιά· βλ. και λ. γενεά·

- από γενιά να 'ν' ο γαμπρός και να 'ναι φημισμένος, βλ. λ. [γαμπρός](#)·

- βρήκε ο γύφτος τη γενιά του κι αναγάλλιασ' η καρδιά του ή είδε ο γύφτος τη γενιά του κι αναγάλλιασ' η καρδιά του, βλ. λ. [γύφτος](#)·

- γαμώ τη γενιά μου! έκφραση αγανακτισμένου ή εκνευρισμένου ανθρώπου: «γαμώ τη γενιά μου, όλα τα στραβά σε μένα θα τύχουν». Συνήθως η φρ. ξανακλείνει με το γαμώ, π.χ. γαμώ τη γενιά μου γαμώ. Για συνών. βλ. φρ. γαμώ τα καντήλια μου! λ. [γαμώ](#)·

- γαμώ τη γενιά σου! ή σου γαμώ τη γενιά! **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, που μας δημιουργεί προβλήματα: «φύγε από κοντά μου, γαμώ τη γενιά σου, γιατί βρομοκοπάς! || σου γαμώ τη γενιά, αν ξαναπειράξεις την κόρη μου!». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ό,τι η αμέσως πιο πάνω, κλείνει πάλι με το γαμώ. Για συνών. βλ. φρ. γαμώ τα καντήλια σου! ή σου γαμώ τα καντήλια! λ. γαμώ·

- διαλέξαμε η νύφη μας να μοιάζει της γενιάς μας, βλ. λ. [νύφη](#)·

- ξεριζωμένη γενιά, οι Έλληνες της Μ. Ασίας, του Πόντου και άλλων περιοχών, που εκδιώχθηκαν από τους Τούρκους μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή: «η ξεριζωμένη γενιά, πέρασε τα πάνδεινα, μέχρι να βρει καταφύγιο, να ριζώσει κι να μεγαλουργήσει στην Ελλάδα»·

- όλ' οι γύφτοι μια γενιά, βλ. λ. [γύφτος](#)·

- του γαμώ τη γενιά, **α.** τον καταξεφτιλίζω, τον καταντροπιάζω: «τον έπιασε μπροστά στον κόσμο και του γάμησε τη γενιά». **β.** τον τιμωρώ σκληρά, τον δέρνω άγρια και, κατ' επέκταση, τον κατανικώ: «τον άρπαξε στα χέρια του και του γάμησε τη γενιά || ήταν το τρίτο συνεχόμενο λάθος του, γι' αυτό τον κάλεσε ο διευθυντής στο γραφείο και του γάμησε τη γενιά». **γ.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Για συνών. βλ. φρ. του γαμώ τα καντήλια, λ. [γαμώ](#)·